

Шемигон Н.Ю.

ВИКЛИКИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Швидкий перехід до дистанційного навчання в умовах пандемії актуалізував пошук відповідей на питання пов'язані з якістю дистанційного навчання, готовністю викладачів та здобувачів вищої освіти до такої форми навчання, відсутністю єдиних методологічних підходів переходу з оф-лайн в он-лайн навчання.

На основі аналізу вітчизняних та закордонних наукових джерел визначимо структуру готовності до дистанційного навчання. Дослідження проблеми готовності студентів до навчання в он-лайн форматі є одним з важливих для успішної реалізації дистанційної форми освітньої взаємодії. Питання готовності до будь-якого виду діяльності виникає у разі інноваційності або ж швидких змін останньо. Готовність студента до дистанційного навчання розглядається як здатність до здійснення навчальної діяльності у дистанційному режимі, що включає в себе структурні компоненти - комунікативну готовність до взаємодії під час он-лайн освіти та мотиваційну готовність до дистанційного навчання.

Під час дистанційного навчання сфера безпосередніх міжособистісних комунікаційних відносин зводиться до мінімуму, або взагалі відсутня. Це позначається на формуванні особистості та призначенні освітнього простору. Учні можуть відчувати себе ізольованими та роз'єднаними в умовах дистанційного навчання, що впливає на готовність до навчання. Зазначено, що під час дистанційного навчання сфера безпосередніх міжособистісних комунікаційних відносин зводиться до мінімуму, або взагалі відсутня. Це позначається на формуванні особистості та призначенні освітнього простору, контакт з викладачем у реальному, а не он-лайн просторі є важливим для формування мотивації, переконань.

Другий компонент готовності до дистанційної освіти - мотиваційний. Мотиваційна сфера є рушійною силою будь-якої діяльності, даний компонент виступає основою, що зумовлює ефективність функціонування інших структурних компонентів, готовності до дистанційного навчання. Мотивація відноситься до «потреби робити щось із цікавістю та насолодою».

Проведене дослідження свідчить про недостатню вмотивованість та самоконтроль студентів під час дистанційного навчання. Опитування серед студентів першого та другого курсів показало, що більше половини студентів мають проблеми з самоконтролем та вміннями працювати самостійно під час дистанційного навчання. Відмічається, що дистанційна освіта менш ефективна у порівнянні з традиційною аудиторною освітою, оскільки менша кількість студентів вивчає курси до кінця, так як саме даний вид освіти передбачає достатню мотивацію, самоконтроль та вміння працювати самостійно з навчальною інформацією.